

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ॥

ਤਨਖਾਹਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਨ ਭਾਈ ਨਿਦਲਾਲ ਜੀ ਕਾ ॥ ਵਾਕਿ ਵਾਹਗੁ
 ਰੂਗੋ ਬਿਦਸਿ ਪਾਜੀ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀ ਚਿਨਿਦਲਾਲ ਜੀ ਗੁ
 ਰੂ ਬਤਾਈ ਮੇਰੀ ॥ ਕਵਨ ਕਰਮ ਇਨ ਜੇਗੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਨਹੀ ਸੋਰੀ
 ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਨਿਦਲਾਲ ਏ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਸਿਖ ਕਰਮ ਹੈ
 ਏਹੀ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨ ਨੁ ਬਿਨੁ ਕਰੈ ਨ ਇਨ ਬਿਨੁ ਨੇਹਿ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥
 ਪ੍ਰਤਕਾਲ ਸਤਿ ਸੀਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਤਨਖਾਹਿ ਦਾਰਵਹੁ ਵਡ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਤਿ
 ਸੀਗਿ ਨਾਇ ਕੈ ਚਿਤੁ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਈਹ ਚਿਹਾਨੁ ਓਰਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨ

ਤੇ ਬਾਤ ਚਲਾਵੈ। ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਵਹਿਜ ਮਮਗਨਾਵੈ। ਨਿਰਧਨ ਦੇ
ਖਿਨ ਪਾਸਿ ਬੈਠਾਵੈ। ਸੋ ਤਨਖਾਹੀ ਵਡਾ ਕਹਾਵੈ। ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਬਿ
ਨੁ ਕਰੈ ਜੋ ਬਾਤ। ਤਾ ਕੇ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ਹਾਥ। ਭੋਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਵੈ ਸੀਸਿ
॥ ਤਾ ਕੇ ਮਿਲੈ ਪਰਮ ਜਗਦੀਸ ॥੩॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਾਹਿ
ਈਧਰੈ ਜੁਮਾਨਿ ਮੈਲੇ ਭਾ। ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ਤਿਸ ਸੇਰ
॥੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕੜਹੇ ਗੋਬਿੰਦਿ ਸਭ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ। ਤੀਨ ਭਾਵ ਕੇ
ਸਮ ਸਰਕੀਜੈ। ਲੀਪਾਨਿ ਅਗੈ ਬਹੁ ਕਰਵੀਜੈ। ਮਾਜਨ ਕਰਿ ਭਾਜ
ਨਧੇ ਵੀਜੈ। ਕਰਿ ਇਸਨ ਨੁਪਾਵਿ ਤਹੈ ਇਥਹੈ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਅ
ਵਰਨ ਕਹੈ। ਨਵ ਤਨ ਕੁੰਭ ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਲੇਹਿ। ਗੋਬਿੰਦ ਫਲ ਸਭ ਤਿ

ਸੋਕੇਵੇਹਿ। ਕਰਿਤਿ ਆਰਿਚਉ ਕੀ ਪਰਧਰੇ। ਚਰਓਰ ਬਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ॥ ੨ ॥
ਕਰੇ। ਸੁਨਿਨੇ ਵਲਾਲ ਬਤਹੈ ਏਹਿ। ਜਿਸ ਪਰ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਹਿ
॥ ੫ ॥ ਏਹੁ ਗਾ। ॥ ਮੁਹਰਤੁਰ ਕਕੀ ਸਿਰਧਰੇ ਲੋਹਲਗਾਵੈ ਚਰਨਾ। ਕ
ਹੈਗੇ ਬਿਦਸੁਨਿ ਲਾਲਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹੋਇਤਿ ਸੁਮਰਨ। ੬ ॥ ਏਪਈ।
॥ ਲਗੇ ਦੀਬਨ ਸੁਨਿ ਮੁਲਨ ਜਾਵੈ। ਰਹਿਤ ਬਿਨ ਪਰਸਾਵ ਵਰਤਾਵੈ।
ਸੁਹਾਪਹਰ ਕਰੇਨ ਸਵਾਰਾ। ਕਹੈਗੇ ਬਿਦਜਮ ਕਰੇਖੁ ਆਰਾਮਾਈਭੈ
ਦੁਨਾ ਅਵੈ ਸੰਗਤਿ। ਆਵਿਸਾਟਿ ਬੁਗੀਦੇਖੈ ਤਿਸ ਪੰਗਤਾ। ਸਿਖਹੋਇ ਮਨ
ਕਰੈ ਕਰੇਧਾ। ਕੰਨਿ ਆਮੁਲਨ ਦੇਵੈ ਸੋਧਾ। ਪੀਉਭੈ ਫਕਾਪੇ ਸਾਖਾਇ। ਕ
ਹੈਗੇ ਬਿਦਧ ਕੇਜਮ ਖਾਇ। ਸਿਖਹੋਇ ਬਿਨੁ ਲੋਹ ਜੋਫਿਰੈ। ਮਾਲਮ

ਬਿਤਕਾ ਬਲੁ ਕਰਿ ਛਲੈ ਤੁਰਕ ਦੇਖਿ ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ ਧਰੈ ਸੇਤ ਨਖ
ਹੀ ਅਧਿਕ ਹੋ ਨਰੈ ॥ ੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕੰਘਾ ਵੇਨੇ ਵਖਤੁ ਪਗੁ ਚੁਨੇ ਬਿ
ਨੁਨ ਬਾਧਈ ॥ ਵਤਨ ਨੀਤ ਕਰੈ ਨਦੁਖ ਪਾਵੈ ਲਾਲਜੀ ॥ ੮ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
ਦਸਵੰਧ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਵਈ ਸੁਠ ਬੇਲ ਜੋਖਾਇ ॥ ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਿ ਲਾਲ
ਜੀ ਤਿਸ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਬਿਸਾਹੈ ॥ ੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਜੋ ਨਹੀ ਨਵੈ ॥
ਬਿਨੁ ਜਪ ਪੜ੍ਹੈ ਪਸਾਦਿ ਜੋਖਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਹਰਾ ਸਿਸੀਧਿ ਅਜੋਖੇ ਵੈ ॥
ਬਿਨੁ ਕੀਰਤਿ ਨਰੈ ਨਿਜੋ ਸੇਵੈ ॥ ਚੁਗਲੀ ਕਰਿ ਜੋ ਕਾਜ ਬਿਗਾਰੈ ॥ ਧਿਰੁ
ਤਿਸ ਜਨਮੁ ਜੋ ਧਰਮਾ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਕਰੈ ਬਚਨੁ ਪਾਲੈ ਨਹੀ ॥ ਕਹੈ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਠਉਰ ਤਿਹ ਨਹੀ ॥ ਲੈਤੁ ਰਕਤੇ ਮਾਸ ਜੋਖਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ

ਗੀਤ ਜੋ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਆਸ ਬਾਦਿ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਲਾਲ ਸੁਨੈ ਸੇਜ ਮਾਪੁ ३
ਰਿਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਧਕ ਹਾਵੈ ਰਹਿਤ ਬਿਨੁ ਅਰੁ ਚੀਨੈ ਨਹਿ
ਰੂਪਾ ਕਪਟ ਕਰਨ ਤੇ ਲਾਲ ਜੀ ਭੁਲੀ ਬਨੈ ਤਿਸੁ ਚੂਪਾ ॥ ੧੧ ॥ ਚੋਪਈ
॥ ਬਿਨੁ ਅਰਦਾਸ ਜੋ ਕਾਮ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਭੇਟ ਕੀਏ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਮੁਖ ਪਾਵੈ ॥
ਤਿਆਗੀ ਵਸਤੁ ਜੋ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਤਿਆਅਪਨੀ ਸੇਜ ਜੋ ਰਮੇ ॥ ਅ
ਖਿਤ ਵੇਖਿ ਜੋ ਦੇਇ ਨ ਦਾਨ ॥ ਸੋ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਵਰਗਾ ਹਿਮਾਨ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕ
ਥਾ ਸੇਮ ਨ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਖ ਕੋ ਬੁਰਾ ਅਲਾਵੈ ॥ ਨਿਦਾਨੁ ਮਾਹਰੈ
ਜੋ ਮਾਲਾ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਲਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਦਾਸੁਨੈ ਨਕ
ਨ ਭੁਟਿ ਸੀਗਿ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਗੋਲ ਕਰਾਖੈ ਨ ਹਿਜੈ

ਛਲਕਾ ਕਰੈ ਵਾਪਾਰਾ ਸੁਨੇ ਨੰਦਗੋ ਬਿਦ ਕਹੈ ਰੁਰੈ ਨਰਕ ਹਜਾਰਾ ॥ ੧ ॥
੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਛਕਮਾਰ ਦੀ ਪਕ ਬਿਸਮਾਵੈ ॥ ਜੁਠੇ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬੁ
ਝਾਵੈ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹੈ ਬਿਨੁ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇਸੁ ਆਵੁ ਆਰੈ ਸਿ
ਖ ਜੋ ਨਵੈ ॥ ਪਗ ਇਸਤੀ ਸੈ ਨਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਓਹੁ ਸਿਖ ਨਹੀ
ਭਵੈ ॥ ਗੁਰ ਤਲ ਪੀਕ ਪਟੀ ਹੋ ਜੋਇ ॥ ਬਡ ਤਨਖਾਹੀ ਜਨ ਨਹੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੇ ਛਾਡਿ ਅਵਰ ਸੇ ਮਾਰੈ ॥ ਰੈ ਨਿਸੇਇ ਤੇ ਰੁਹੈ ਇਨ ਗੈ ॥ ਨਗਨ ਹੋਇ ਭੋ
ਰ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਨਗਨ ਹੋਇ ਜਲ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ੧੪ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਨਗਨ
ਕਰੈ ਬਦ ਫੈਲ ਜੋ ਨਗਨ ਸੀਸ ਜੋ ਖਾਇ ॥ ਨਗਨ ਪਰਸਾਦਿ ਜੋ ਬਾਟਈ
ਤਨਖਾਈ ਬਡੇ ਸਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਖਾਲਸੇਈ ਜੋ ਨਿਦਾਤਿ

ਆਗੈ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ ਲਵੈ ਹੋਰਿ ਆਗੈ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨਾ ४
 ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ ਮਾਰੈ ਖਾਨਾ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ ਜੇ ਪੰਚਾ ਕੋ ਮਾਰੈ ਖਾਲਸਾ ਸੇ
 ਈ ਜੇ ਕਰਮਾ ਕੋ ਸਾਝੈ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ ਜੇ ਆਨ ਕੋ ਤਿਆਗੈ ਖਾਲਸਾ ਸੇ
 ਈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ ਜੇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਹਿਰੁ ਲਵੈ ਖਾਲਸਾ
 ਸੇਈ ਮੁਹਿ ਮੁਹਿ ਖਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਖਲਕ ਖਾਲਕ ਕੀ ਨਾਟਕੈ
 ਖਲਕ ਦੁਖਾਵੈ ਨਾਹਿ ਖਲਕ ਦੁਖੈ ਨ ਬਨੈ ਵਨੀ ਖਾਲਕ ਕੋ ਪੈਤਾਹਿ ॥
 ੧੭ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ ਜੇ ਨਿਰਧਨ ਕੋ ਪਾਲੈ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ
 ਜੇ ਦੁਸਟ ਕੋ ਗਲੈ ਨ ਵਨੀ ॥ ਖਾਲਕ ਕੋ ਪੈਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ
 ਜੇ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਕਰੈ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ ਮੁਖਾਲਸ ਪਰਚਵੈ ਖਾਲਸਾ ਸੇਈ

ਜੇਮਨਨਾਮਸਿਉਜੇਫੈ ਖਾਲਸਾਸੇਈਨੋ ਬੀਧਨਕੋਤੋਫੈ ਖਾਲਸਾਸੇ
ਈਨੋਚਫੈਤੁਰੀਗਾ ਖਾਲਸਾਸੇਈਨੋਕਰੈਨਿਤਨਗਾ ਖਾਲਸਾਸੇਈ
ਜੇਸਸਤਕੋਧਰੈ ਖਾਲਸਾਸੇਈਧਰਮਕੋਪਾਲੈ ਖਾਲਸਾਸੇਈਸੀਸ
ਛਤਦੇਨਲੈ॥੧੮॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਵੇਹੀਠਿਰੈਅਕਲਕੀਨਿਦਾਕਰੈਨ
ਕੋਇ॥ਨੰਦਪਰਬਤਸਭਭਜੈਗੋਤਰੈਨਗਤਮੇਸੋਇ॥੧੯॥ਝੋਪਈ॥
ਸੁਨੇਨੰਦਲਾਲਾਇਹਸਾਜੁ॥ਪ੍ਰਗਟਿਕਰੇਗਾਅਪਨਰਾਜ॥ਚਾਰਬਰ
ਨਇਕਰੀਗਕਰਾਊ॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਪਨਪਾਊ॥ਚਫੈਤੁਰੀਗਊਡਾ
ਵੈਬਾਜ॥ਤੁਰਕਦੇਖਕੈਜਵਗੇਭਾਜ॥ਸਵਾਲਾਖਸੋਏਕਲਵਾਊ॥ਚ
ਲੇਸਿੰਘਤਿਸੁਮੁਕਤਿਕਰਾਊ॥ਸੁਲੇਨੇਜੇਹਸਤੀਸਾਜੇ॥ਦੁਆਰਿਦੁ

ਅਰਿਪਰਨਉਬਤਬਾਜੇ ਸਵਾਲਾਖਨਬਧੁਖੇਪਲੀਤਾ ਤਬਖਾਲ ॥ ੫
ਸੇਉਦੇਅਸਤਲਉਨੀਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਵੋਹਰਾ ॥ ॥ ਰਾਨਕਰੇਗਾਖਾਲਸਾ
ਅਕੀਰਹੈਨਕੋਇਆਖੁਆਰਹੋਇਸਭਮਿਲੈਗੀਬਚੇਸਰਨਿਜੁਹੋਇ ॥

੨੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਾਖੀਭਾਈਲਾਲੂਨੀ
ਕੀਪਾਤਿਸਾਹੀਤੀਸਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਜੀਗੋਵਿੰਦਵਾਲਸੇ
ਗੁਰੁਨੀਚੋਬਾਰੇਅੰਦਰਿਬੈਠੇਸੇ ॥ ਇਕਸਮਾਈਨੇਢੀਕਮਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ
ਜੀਨੈਪੁਛਿਅਖਬਰਲੈਹੁਕੈਸਾਸਬਦੁਹੋਇਅਹੈ ॥ ਗੁਰੁਨੀਦਾਬਚਨ ॥